

ข่าวเนติบัณฑิตยสภา

ศูนย์ประชาสัมพันธ์เนติบัณฑิตยสภา / THE BAR ASSOCIATION INFORMATION CENTER

เดือนมกราคม ๒๕๖๔ ปีที่ ๓๓ ฉบับที่ ๓๗๘ ■ โทร. ๐ ๒๘๘๗ ๖๘๑๐, ๐ ๒๘๘๗ ๖๘๐๑-๗

<http://www.thethaibar.or.th>

"เด็กไทยวิถีใหม่ รวมไทยสร้างชาติ ด้วยภักดีมีคุณธรรม"

คำขวัญวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๖๔

สารอวยพร

เนื่องในโอกาสชดสมัยขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช ๒๕๖๔ ดิฉันขอเชิญชวนสมาชิกเนติบัณฑิตยสภา และนักกฎหมายทุกหมู่เหล่าพร้อมใจกันตั้งจิตอธิษฐาน ขออำนาจแห่งคุณพระศรีรัตนตรัยสรรพสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากล ตลอดจนพระบรมเดชาานุภาพแห่งพระสยามเทวาธิราช และสมเด็จพระบูรพมหากษัตริยาธิราชเจ้าทุกพระองค์ โปรดบันดาลลพพระพรชัยมงคลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี และพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ให้ทรงพระเกษมสำราญ พระบารมีแผ่ไพศาล สถิตเป็นมิ่งขวัญของปวงชนชาวไทยตลอดไป

ในปีพุทธศักราช ๒๕๖๓ ที่ผ่านมาเนติบัณฑิตยสภา ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้รับความร่วมมือจากคณะกรรมการเนติบัณฑิตยสภา คณาจารย์ และบุคลากรของเนติบัณฑิตยสภาทุกคนที่มุ่งมั่นตั้งใจทำงานอย่างดียิ่ง ในฐานะนายกเนติบัณฑิตยสภา ดิฉันขอเป็นกำลังใจแก่ทุกท่านในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อรักษาไว้ซึ่งเกียรติภูมิแห่งเนติบัณฑิตไทยเพื่อเสริมสร้างในการเสริมสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาของประชาชนที่มีต่อวิชาชีพกฎหมาย และกระบวนกรยุติธรรมให้มั่นคงยิ่งขึ้น

ในวาระขึ้นปีใหม่ ดิฉันขออัญเชิญอำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ทุกท่านเคารพนับถือ ได้โปรดดลบันดาลให้ทุกท่านประสบแต่ความสุข ความเจริญ มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรงและร่วมเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

(นางเมทินี ชโลธร)

ประธานศาลฎีกา นายกเนติบัณฑิตยสภา

เนื่องจากปก

กฤษฎา บุญยสมิต*

วาสนา เกตุแห่ง**

วันเด็กแห่งชาติ

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ให้ความหมายคำว่า “เด็ก” ไว้คือ “เด็ก” หมายถึง คนที่มีอายุยังน้อย ยังเล็ก อ่อนวัย เช่น เด็กชาย คือคำนำหน้าชื่อเด็กผู้ชายที่มีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีลงมา และเด็กหญิง คือ คำนำหน้าชื่อเด็กผู้หญิงที่มีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีลงมา

วันเด็กแห่งชาติ ปัจจุบันตรงกับวันเสาร์ที่ ๒ ของเดือนมกราคม โดยใน พ.ศ. ๒๕๖๔ นี้ วันเด็กแห่งชาติ คือวันเสาร์ที่ ๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นช่วงที่ทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยยังอยู่ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด - 19) ทำให้ในหลายพื้นที่ไม่อาจสามารถจัดกิจกรรมเช่นเดิมได้ เนื่องจากศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด - 19) หรือ ศบค. ได้ประกาศสั่งห้ามจัดกิจกรรมงานวันเด็กใน ๒๘ จังหวัด ซึ่งเป็นพื้นที่ควบคุมสูงได้ ได้แก่ ตาก นนทบุรี ปทุมธานี

* อัยการอาวุโส, ที่ปรึกษาอัยการสูงสุด สำนักงานอัยการสูงสุด, ภาควิชานิติศาสตร์และกฎหมาย มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์, ประธานกรรมการชำระและศึกษากฎหมายไทยโบราณ สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, อนุกรรมการประชาสัมพันธ์ เนติบัณฑิตยสภา

** นักประชาสัมพันธ์ปฏิบัติการ เนติบัณฑิตยสภา

อ่านต่อหน้า ๔

ข่าวเนติบัณฑิตยสภา

เดือน มกราคม ๒๕๖๔ ปีที่ ๓๓ ฉบับที่ ๓๗๘

สารบัญ

- ๒ สารอวยพรปีใหม่
- ๓ สารบัญ รายชื่อผู้จัดทำ เนื่องจากปก
- ๔ เนื่องจากปก
- ๖ ปัญหาจากข้อหาหรือกฎหมายที่น่าสนใจ
- ๑๐ คำพิพากษากฎีกาที่น่าสนใจ
- ๑๒ เจาะฎีกาเด่น
- ๑๖ ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย
- ๑๘ บทความ “ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา กรณีความผิดเกิดในประเทศไทย”
- ๒๑ มุมข่าว
- ๒๓ ข่าวเนติบัณฑิตยสภา
- ๒๔ บรรณาธิการแถลง

คณะผู้จัดทำ อนุกรรมการประชาสัมพันธ์ **ประธานฝ่ายอำนวยการ** นายปรเมศวร์ อินทรชุมนุม **รองประธานฝ่ายอำนวยการ**

- นายกฤษฎา บุญยสมิต **ฝ่ายอำนวยการ** ● นายพงศ์พิเชษฐ์ จันทร์พริก ● นางสาวสุภาภรณ์ ไชยประณะ ● นายทรงพล สุวรรณพงศ์
- นางสาวฐษา เหมเวช ● ผศ.ดร.ศรีพัชรา สิทธิกำจร ● นายเชษฐ สุขสมเกษม **กองบรรณาธิการ บรรณาธิการ** นายกฤษฎา บุญยสมิต
- ผู้ช่วยบรรณาธิการ** ผศ.ดร.สมหมาย จันทร์เรือง ● นายรังสิชัย บรรณกิจวิจารณ์ ● นายมนต์ชัย ชนิทรลีลา ● นายอำนาจ เนตยสุภา
- นายทีปกร โกมลพันธ์พร ● นางสาวสิตานันท์ ศรีวรรค ● นายนิธินันท์ บุรณะเจริญรักษ์ ● นายนิธิพัฒน์ สินเพ็ญ **ฝ่ายดำเนินการ**
- นางพรรณวริน แดงอ่อน ● นายสิทธิฤทธิ์ โสวัฒนธนะ ● นางวาสนา เกตุแห่ง **กะเบียน จัดส่ง** ● นางสาววิศรา สุขโสภี

บทความหรือข้อคิดเห็นใด ๆ ที่ปรากฏในข่าวเนติบัณฑิตยสภาเป็นผลงานของผู้เขียนโดยเฉพาะ กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย

พระนครศรีอยุธยา สระบุรี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง นครนายก กาญจนบุรี นครปฐม ราชบุรี สุพรรณบุรี ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี สระบุรี สมุทรปราการ จันทบุรี ชลบุรี ตราด ระยอง ชุมพร ระนอง และกรุงเทพมหานคร ส่วนจังหวัดอื่น ๆ นอกเหนือจากรายชื่อเหล่านี้ยังสามารถจัดงานได้ เพียงแต่ต้องมีมาตรการควบคุมอย่างเข้มงวด ซึ่ง ศบค. แนะนำว่า หากเป็นไปได้ควรหลีกเลี่ยงการจัดกิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ เนื่องจากจะมีเด็กและผู้ปกครองจำนวนมากมารวมตัวกันในพื้นที่แออัด การสัมผัสสิ่งของต่าง ๆ ร่วมกัน อาจทำให้มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อไวรัสโควิด - 19

ประวัติวันเด็กแห่งชาติ

วันเด็กถือกำเนิดมาจากคำแนะนำของสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติที่เห็นว่าทุกประเทศควรมีวันพิเศษ เพื่อเฉลิมฉลองให้แก่เด็ก ๆ ในวันใดวันหนึ่งตามความเหมาะสม จึงเป็นที่มาของวันเด็กในแต่ละประเทศ เพียงแต่จะต่างวันกันออกไป ขณะที่สภาสตรีประชาชาติไต้หวันนานาชาติกำหนดให้วันที่ ๑ มิถุนายนของทุกปีเป็นวันเด็กนานาชาติหรือ International Children's Day เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๓ ส่วนองค์การสหประชาชาติได้กำหนดให้วันที่ ๒๐ พฤศจิกายนของทุกปี เป็นวันเด็กสากล หรือ Universal Children's day เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๗ เพื่อกระตุ้นให้ทุกประเทศคุ้มครองสิทธิในชีวิต สุขภาพ และสิทธิทางการศึกษาของเด็กอีกยังเป็นการเฉลิมฉลองให้แก่เด็ก ๆ ทั่วโลก

สำหรับประเทศสมาชิกอาเซียน ที่แม้จะอยู่ในภูมิภาคเดียวกัน วัฒนธรรมคล้ายคลึงกัน แต่ก็มีวันเด็กไม่ตรงกันเลยทีเดียว ทั้งนี้ แม้วันเด็กจะต่างวันและมีกิจกรรมแตกต่างกันออกไป แต่ทุกประเทศล้วนมีวัตถุประสงค์เดียวกัน คือ การไม่ลืมความสำคัญของเด็ก ปลูกฝังการเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติ รู้จักหน้าที่ ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และระบอบการปกครอง

วันเด็กแห่งชาติของไทย แต่ก่อนที่จะเป็นวันเสาร์นั้น เดิมเคยจัดขึ้นในวันจันทร์มาก่อน โดยจัดขึ้นเป็นครั้งแรกในวันจันทร์แรกของเดือนตุลาคม เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ ตามคำเชิญชวนของ นาย วิ.เอ็ม. กุลกานี ผู้แทนองค์การสหพันธ์เพื่อสวัสดิภาพเด็ก ระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติ เพื่อให้ประชาชนเห็นความสำคัญและความต้องการของเด็ก และเพื่อกระตุ้นให้เด็กตระหนักถึงบทบาทอันสำคัญของตน ในประเทศปลูกฝังให้เด็กมีส่วนร่วมในสังคม เตรียมพร้อมให้ตนเองเป็นกำลังของชาติ โดยรัฐบาลจัดให้มีคณะกรรมการจัดงานวันเด็กแห่งชาติขึ้นมา คณะหนึ่ง ทำหน้าที่ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และเอกชน กำหนดให้มีการฉลองวันเด็กแห่งชาติทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จุดประสงค์เพื่อให้เด็กทั่วประเทศทั้งในระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียน ได้รู้ถึงความสำคัญของตน เกี่ยวกับสิทธิ หน้าที่ ความรับผิดชอบ ระเบียบวินัย ที่มีต่อตนเองและสังคม มีความยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข จากนั้นเป็นต้นมา ทางราชการได้กำหนดวันจันทร์แรกของเดือนตุลาคมของทุกปีเป็นวันเด็กแห่งชาติและจัดติดต่อกันมา

ต่อมาใน พ.ศ. ๒๕๐๘ ที่ประชุมคณะกรรมการจัดงานวันเด็กแห่งชาติในปีนั้น มีความเห็นว่า สมควรที่จะเสนอเปลี่ยนวันจัดงานวันเด็กแห่งชาติเสียใหม่เพื่อความเหมาะสม ด้วยเหตุผลว่า ในเดือนตุลาคมประเทศไทยยังอยู่ในฤดูฝน มีฝนตกมาก เด็กไม่สะดวกในการมาร่วมงาน อีกทั้งวันจันทร์เป็นวันปฏิบัติงานของผู้ปกครองจึงไม่สามารถพาเด็กของตนไปร่วมงานได้ ตลอดจนการจราจรก็ติดขัด และควรกำหนด “วันเด็ก” ไว้ในช่วงต้นปี ซึ่งหมายความว่า ทุกภาคส่วนจึงต้องให้ความสำคัญกับเด็กเป็นอันดับแรก ๆ คณะรัฐมนตรีในขณะนั้นจึงมีมติเห็นชอบตามที่คณะกรรมการจัดงาน

วันเด็กแห่งชาติเสนอ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๘ ประกาศเปลี่ยนงานฉลองวันเด็กแห่งชาติจากวันจันทร์แรกของเดือนตุลาคม มาเป็นวันเสาร์ที่สองของเดือนมกราคม ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา ด้วยเหตุนี้ใน พ.ศ. ๒๕๐๘ จึงไม่มีงานวันเด็กแห่งชาติ ด้วยการประกาศเปลี่ยนข้างต้นงานวันเด็กแห่งชาติได้เริ่มจัดขึ้นมาใหม่อีกครั้งในวันเสาร์สัปดาห์ที่ ๒ ของเดือนมกราคมใน พ.ศ. ๒๕๐๙ และจัดเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

ในส่วนของคำขวัญวันเด็กซึ่งเป็นคำขวัญที่นายกรัฐมนตรีมอบให้เด็กไทย เนื่องในโอกาสวันเด็กแห่งชาติของทุกปี โดย คำขวัญวันเด็กมีขึ้นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๙ ในสมัยที่จอมพล ป. พิบูลสงคราม ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ว่า “จงบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นและส่วนรวม” และคำขวัญวันเด็กเว้นว่างไป ๒ ปี จากนั้นในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ซึ่งดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีให้คำขวัญในปี ๒๕๐๒ ว่า “ขอให้เด็กสมัยปฏิวัติของข้าพเจ้า จงเป็นเด็กที่รักความก้าวหน้า” ก่อนวันเด็กจะเปลี่ยนแปลงมาจัดในเดือนมกราคม คำขวัญวันเด็ก ปี พ.ศ. ๒๕๐๘ ของจอมพลถนอม กิตติขจร คือ “เด็กจะเจริญต้องรักเรียนเพียรทำดี” และคำขวัญที่ติดหูติดปากหลาย ๆ คน คือ

คำขวัญปี พ.ศ. ๒๕๑๖ “เด็กดีเป็นศรีแก่ชาติ เด็กฉลาดชาติเจริญ” ซึ่งให้ไว้โดย จอมพลถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรีที่มอบคำขวัญวันเด็กไว้มากที่สุด ถึง ๙ ครั้ง หรือ ๙ ปี การมอบคำขวัญให้เป็นข้อคิดเตือนใจสำหรับเด็กปีละ ๑ คำขวัญ (ก่อนถึงวันเด็กแห่งชาติ) โดยนายกรัฐมนตรีสมัยต่อมาจึงได้ถือเป็นธรรมเนียมสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการจัดงานวันเด็กซึ่งแห่งชาติในปีนี้จะไม่มีในหลายพื้นที่ ทำเนียบรัฐบาลโดยนายกรัฐมนตรี พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้เปิดทำเนียบรัฐบาลปรับรูปแบบงานวันเด็กแห่งชาติแบบ New Normal เช่นกัน โดยเปิดให้ตัวแทนเด็ก ๆ ได้นั่งเก้าอี้ นายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นกิจกรรมยอดฮิตที่เด็ก ๆ รอคอย และจัดกิจกรรมแบบออนไลน์ และนำของขวัญไปแจกเด็กในชุมชน ซึ่งของขวัญที่ขาดไม่ได้ในยุคนี้ คือ หน้ากากอนามัยสำหรับเด็ก นอกจากนั้น ยังได้มอบคำขวัญวันเด็กตามธรรมเนียมปฏิบัติของนายกรัฐมนตรีไทยเป็นประจำทุกปี ซึ่งคำขวัญวันเด็กประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ คือ “เด็กไทยวิถีใหม่ รวมไทยสร้างชาติ ด้วยภักดีมีคุณธรรม”

เอกสารอ้างอิง

- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๔ เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๗ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ กรุงเทพฯ : หน้า ๔๔๒.
- รายงานพิเศษ : วันเด็กในอาเซียน (๓ มกราคม ๒๕๖๓) เรียบเรียงโดย เทวี ลั่นเรืองฤทธิ์ สำนักข่าวกรมประชาสัมพันธ์ (ข้อมูลออนไลน์). สืบค้นจาก <https://thainews.prd.go.th/th/news/detail/TCATG๒๐๐๑๐๓๒๒๔๑๓๑๙๓๐>
- เว็บไซต์สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดพังงา (ข้อมูลออนไลน์). สืบค้นจาก https://www.m-culture.go.th/phangnga/ewt_news.php?nid=๙๘๔&filename=faq
- เว็บไซต์กรุงเทพธุรกิจ (ข้อมูลออนไลน์). สืบค้นจาก <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/๙๑๖๓๗๑>
- เว็บไซต์ เอ็มไทย (ข้อมูลออนไลน์). สืบค้นจาก <https://teen.mthai.com/variety/๖๕๙๓๓.html> (๒๙ มกราคม ๒๕๖๔)

การแสวงเจตนาระบุตัวผู้รับ บำเหน็จตกทอดโดยผู้อนุบาล**

ข้อเท็จจริง

นาง จ. เป็นข้าราชการบำนาญโรงพยาบาล ช. ซึ่งได้ลาออกจากราชการโดยยังไม่เคยแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดไว้แต่อย่างใด

ประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ศาลได้มีคำสั่งให้นาง จ. เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ และตั้งนาย ด. สามีของนาง จ. เป็นผู้พิทักษ์ ต่อมานาย ด. ได้ถึงแก่ความตาย โดยนาง จ. ไม่บุตร และบิดามารดาได้ถึงแก่ความตายไปแล้ว

ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ศาลเยาวชนและครอบครัวได้มีคำสั่งให้นาง จ. เป็นคนไร้ความสามารถ และให้อยู่ในความอนุบาลของนาง พ. ซึ่งเป็นหลาน จากนั้นปี พ.ศ. ๒๕๕๔ นาง พ. ได้มาติดต่อที่โรงพยาบาล ช. เพื่อทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดของนาง จ. โดยระบุชื่อนาง พ. (ตนเอง) และนาง ค. (มารดาของนาง พ.) เป็นผู้รับบำเหน็จตกทอดของนาง จ. โดยในหนังสือแสดงเจตนาดังกล่าวปรากฏชื่อนาง พ. ลงนามในฐานะผู้แสดงเจตนา (ผู้อนุบาล)

ต่อมาปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ศาลเยาวชนและครอบครัวได้มีคำพิพากษาให้ถอนนาง พ. จากการเป็นผู้อนุบาลของนาง จ. และให้นาง ว. ซึ่งเป็นน้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน เป็นผู้อนุบาลนาง จ. และต่อมานาง จ. คนไร้ความสามารถ ได้ถึงแก่ความตาย

ข้อหาหรือ

โรงพยาบาล ช. จึงขอหาหรือว่า

๑. การที่นาง พ. ผู้อนุบาล ซึ่งต่อมาศาลได้มีคำพิพากษาให้ถอนจากการเป็นผู้อนุบาลนั้น ได้ทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดของนาง จ. จะเป็นการแสดงเจตนาที่มีผลทางกฎหมายหรือไม่

๒. นาง ว. น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันกับนาง จ. ซึ่งเป็นผู้อนุบาล (ในขณะที่นาง จ. ถึงแก่ความตาย) มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดหรือไม่

คำวินิจฉัย

สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้ว เห็นว่า

๑. จากข้อหาหรือที่ ๑ การที่นาง พ. ซึ่งเป็นผู้อนุบาลของนาง จ. คนไร้ความสามารถ ตามคำสั่งศาลเยาวชนและครอบครัวในขณะนั้น ได้ทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดของนาง จ. โดยระบุให้ตนเองและนาง ค. มารดา (ของตนเอง) เป็นผู้รับบำเหน็จตกทอดของนาง จ. นั้น เป็นการแสดงเจตนาในกิจการที่ประโยชน์ของผู้อนุบาลขัดกับประโยชน์ของคนไร้ความสามารถ ซึ่งนาง พ. ผู้อนุบาล ต้องได้รับอนุญาตจากศาลก่อนจึงจะสามารถแสดงเจตนาดังกล่าวได้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่านาง พ. มิได้รับอนุญาตจาก

* อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสัญญาและหรือ ๔

** ส่วนวนข้อหาหรือสำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานที่ปรึกษาทนาย เลขรับที่ ท.๕๔/๒๕๖๓

ศาลในการแสดงเจตนาแทนนาง จ. ดังกล่าว การแสดงเจตนาตามหนังสือดังกล่าวจึงตกเป็นโมฆะตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๗๕ ประกอบมาตรา ๑๕๙๘/๓ และมาตรา ๑๕๙๘/๑๘ วรรคสอง

๒. จากข้อหาหรือที่ ๒ เงินบำเหน็จตกทอดซึ่งทางราชการจ่ายให้แก่ทายาทของข้าราชการซึ่งถึงแก่ความตาย มิใช่มรดกของผู้ตาย ผู้ที่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดจะต้องพิจารณาตามพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕๘^๑ ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายบำเหน็จตกทอดแก่ทายาทของสมาชิกหรือผู้รับบำนาญซึ่งถึงแก่ความตาย ได้แก่ บุตร สามีหรือภริยา บิดามารดาหรือบิดาหรือมารดาที่ยังมีชีวิตอยู่ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ในกรณีที่ไม่มีทายาทดังกล่าว ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งสมาชิกผู้ตายแสดงเจตนาไว้ต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่านาง ว. ผู้อนุบาล ซึ่งเป็นน้องร่วมบิดามารดาเดียวกันกับนาง จ. มิใช่เป็นบุคคลที่เป็นทายาทที่มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด หรือบุคคลซึ่งสมาชิกผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ตามที่พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕๘ ระบุไว้ จึงไม่มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด

หมายเหตุ

๑. หลักการตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๘ วรรคสอง มาตรา ๑๕๗๕ มาตรา ๑๕๙๘/๓ วรรคสอง และมาตรา ๑๕๙๘/๑๘ วรรคสอง

มาตรา ๒๘ วรรคสอง กำหนดว่า บุคคลซึ่งศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดให้อยู่ในความอนุบาล การแต่งตั้งผู้อนุบาลอำนาจหน้าที่ของผู้อนุบาล และการสิ้นสุดของความเป็นผู้อนุบาล ให้เป็นไปตามบทบัญญัติบรรพ ๕ แห่งประมวลกฎหมายนี้

มาตรา ๑๕๗๕ กำหนดว่า ถ้าในกิจการใดประโยชน์ของผู้ใช้อำนาจปกครอง หรือประโยชน์ของคู่สมรสหรือบุตรของผู้ใช้อำนาจปกครองขัดกับประโยชน์ของผู้เยาว์ ผู้ใช้อำนาจปกครองต้องได้รับอนุญาตจากศาลก่อนจึงทำกิจการนั้นได้ มิฉะนั้นเป็นโมฆะ

มาตรา ๑๕๙๘/๓ วรรคสอง กำหนดว่า ให้นำมาตรา ๑๕๗๐ มาตรา ๑๕๗๑ มาตรา ๑๕๗๒ มาตรา ๑๕๗๔ มาตรา ๑๕๗๕ มาตรา ๑๕๗๖ และมาตรา ๑๕๗๗ มาใช้บังคับแก่ผู้ปกครองและผู้อยู่ในปกครองโดยอนุโลม

^๑ พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่สมาชิกผู้ใดถึงแก่ความตายในระหว่างรับราชการและความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากการประพฤดิชั่วร้ายแรงของตนเอง หรือในกรณีที่ผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำเหน็จตกทอดแก่ทายาทของสมาชิกหรือผู้รับบำนาญตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) บุตรให้ได้รับสองส่วน ถ้าสมาชิกผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไปให้ได้รับสามส่วน

(๒) สามีหรือภริยาให้ได้รับหนึ่งส่วน

(๓) บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาที่ยังมีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน

ในกรณีที่ไม่มีทายาทในอนุมาตราใด หรือทายาทนั้นได้ตายไปเสียก่อน ให้แบ่งเงินดังกล่าวระหว่างทายาทผู้มีสิทธิในอนุมาตราที่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับ

ในกรณีที่ไม่มีทายาททั้งสามอนุมาตราดังกล่าว ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งสมาชิกผู้ตายแสดงเจตนาไว้ต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่ไม่มีทายาทและบุคคลซึ่งสมาชิกผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ตามวรรคสาม หรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อน ให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดนั้นเป็นอันยุติลง

...

มาตรา ๑๕๙๘/๑๘ วรรคสอง กำหนดว่า ในกรณี ที่บุคคลอื่นซึ่งมิใช่บิดามารดาหรือมิใช่คู่สมรสเป็น ผู้อนุบาล ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของ ผู้ปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้าผู้อยู่ในความ อนุบาลบรรลุนิติภาวะแล้วจะใช้สิทธิตามมาตรา ๑๕๖๗ (๒) และ (๓) ไม่ได้

๒. ปัญหาว่า การที่ผู้อนุบาลได้ทำหนังสือแสดง เจตนาระบุตนเองเป็นผู้รับบำเหน็จตกทอดของ คนไร้ความสามารถซึ่งอยู่ในความอนุบาลของตน จะเป็นการแสดงเจตนาที่มีผลทางกฎหมายหรือไม่

เมื่อพิจารณาประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๘ วรรคสอง ซึ่งกำหนดให้บุคคลซึ่งศาลได้มี คำสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถต้องจัดอยู่ในความ อนุบาลของผู้อนุบาล และอำนาจหน้าที่ของผู้อนุบาลให้ เป็นไปตามบทบัญญัติบรรพ ๕ แห่งประมวลกฎหมายนี้ โดยในบรรพ ๕ แห่งประมวลกฎหมายนี้ มาตรา ๑๕๙๘/ ๑๘ วรรคสอง ได้กำหนดให้กรณีทีบุคคลอื่น ซึ่งมีใช่บิดา มารดาหรือคู่สมรสเป็นผู้อนุบาลให้นำบทบัญญัติว่าด้วย สิทธิและหน้าที่ของผู้ปกครองมาใช้บังคับ และมาตรา ๑๕๙๘/๓ วรรคสอง ให้นำมาตรา ๑๕๗๕ มาใช้บังคับ แก่ผู้ปกครองและผู้อยู่ในอำนาจปกครองโดยอนุโลม ดังนั้น ต้องนำมาตรา ๑๕๗๕ มาใช้บังคับกับอำนาจ หน้าที่ของผู้อนุบาลและผู้อยู่ในอนุบาลด้วย กล่าวคือ **กิจการใดประโยชน์ของผู้อนุบาลหรือของคู่สมรส หรือบุตรของผู้อนุบาล ชัดกับประโยชน์ของคนไร้ ความสามารถ ก็ต้องได้รับอนุญาตจากศาลก่อนจึงจะ ทำกิจการนั้นได้ หากกระทำการนั้นไปโดยไม่ได้รับ อนุญาตจากศาล กิจการนั้นย่อมตกเป็นโมฆะ**

การแสดงเจตนาระบุตัวผู้อนุบาลเป็นผู้รับ บำเหน็จตกทอดของคนไร้ความสามารถซึ่งอยู่ใน ความอนุบาลของตน ย่อมทำให้ผู้อนุบาลได้ผล ประโยชน์จากกิจการนั้น และในขณะเดียวกัน กิจการนั้น ย่อมทำให้ทายาทตามที่กฎหมายกำหนดหรือบุคคลที่ คนไร้ความสามารถแสดงเจตนาระบุไว้ไม่มีสิทธิได้รับ

บำเหน็จตกทอด อันถือได้ว่าเป็นการเสียประโยชน์ของ คนไร้ความสามารถนั้น การแสดงเจตนาดังกล่าวของ ผู้อนุบาลจึงเป็น**กิจการที่ประโยชน์ของผู้อนุบาลชัด กับประโยชน์ของคนไร้ความสามารถ ที่ผู้อนุบาลต้อง ได้รับอนุญาตจากศาลเสียก่อนตามมาตรา ๑๕๗๕** ดังนั้น หากผู้อนุบาลได้แสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จ ตกทอดโดยไม่ได้รับอนุญาตจากศาล การแสดงเจตนา ดังกล่าวย่อมตกเป็นโมฆะตามมาตรา ๑๕๗๕ ถือเสมือน ว่ามิได้มีการแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด เกิดขึ้นเลย

๓. หลักการตามพระราชบัญญัติกองทุน บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙

มาตรา ๓ กำหนดคํานิยามของคำว่า “บำเหน็จ ตกทอด” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ทายาทโดยจ่าย ให้ครั้งเดียวในกรณีที่สมาชิกหรือผู้รับบำนาญถึงแก่ ความตาย

มาตรา ๕๘ กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้รับบำนาญ ถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำเหน็จตกทอดแก่ทายาทของ สมาชิกหรือผู้รับบำนาญตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้แก่ บุตร สามีหรือภรรยา บิดามารดา ในกรณีที่ไม่มีทายาท ดังกล่าว ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งสมาชิกผู้ตายแสดงเจตนา ไว้ต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการ ที่กำหนด แต่กรณีที่ไม่มียาทและบุคคลซึ่งสมาชิก ผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ หรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อน ให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดนั้นเป็นอันยุติลง

๔. ปัญหาว่า สิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดถือเป็น มรดกที่จะตกทอดแก่ทายาทโดยธรรมหรือไม่

บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จ บำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓ ที่กำหนดให้ คำว่า “บำเหน็จตกทอด” หมายถึง เงินที่จ่ายให้แก่ ทายาท และมาตรา ๕๘ ที่กำหนดหลักเกณฑ์การจ่าย บำเหน็จตกทอดแก่ทายาทของผู้รับบำนาญซึ่งถึง แก่ความตายไว้โดยเฉพาะ ทั้งยังกำหนดให้กรณีที่ไม่มียาททายาทดังกล่าวและไม่มีบุคคลที่ได้แสดงเจตนาไว้

ให้สิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดเป็นอันยุติลง

นอกจากนั้น ยังมีแนวคำพิพากษาของศาลฎีกา ที่วินิจฉัยไว้ในทำนองเดียวกัน ดังนี้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๕๖/๒๕๒๕ เงินบำเหน็จที่จะตกได้แก่บรรดาทายาทผู้มีสิทธิของผู้ตายตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ พ.ศ. ๒๔๙๔ นั้น มิใช่มรดกของผู้ตาย การที่จำเลยแจ้งให้กรมการเงินกระทรวงกลาโหมหักเงินบำเหน็จตกทอดของผู้ตายเพื่อใช้หนี้จำเลยนั้น เป็นการมอบหมายให้เป็นตัวแทนในการเจรจาตกลงกับทายาทผู้ตาย การที่มารดาโจทก์ไปตกลงให้หักเงินบำเหน็จตกทอดของผู้ตายที่จะได้แก่โจทก์บางส่วนชำระหนี้แก่จำเลยนั้น เป็นการทำนิติกรรมอย่างหนึ่งที่ได้กระทำไปแทนโจทก์ซึ่งเป็นผู้เยาว์ และเป็นผลให้โจทก์ต้องชำระหนี้ เมื่อมารดาโจทก์ไม่ได้รับอนุญาตจากศาลจึงเป็นการขัดต่อประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๗๔ (๑๓) ข้อตกลงดังกล่าวย่อมตกเป็นโมฆะ จำเลยไม่มีมูลที่จะอ้างเพื่อการชำระหนี้จากโจทก์ได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๕๘๖/๒๕๑๗ ในเรื่องบำเหน็จตกทอดตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการฯ นั้น เป็นเรื่องของรัฐให้สิทธิแก่ทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะโดยตรงที่จะได้รับเงินช่วยเหลือ และยังกำหนดอายุของบุตรที่จะได้รับบำเหน็จตกทอดไว้ เว้นแต่จะเข้าช้อยกเว้นตามที่

กฎหมายกำหนด มิได้ให้เป็นสิทธิเป็นทรัพย์สินแก่ข้าราชการผู้ได้รับบำนาญปกติอยู่ก่อนตายหรือในขณะที่ถึงแก่ความตายแต่อย่างใด แตกต่างกับกฎหมายว่าด้วยมรดก จึงจะปรับให้เป็นมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๐๐ หาได้ไม่

จากหลักกฎหมายประกอบแนวคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าวอาจสรุปได้ว่า สิทธิในการได้รับเงินบำเหน็จตกทอดตามพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นเรื่องของรัฐให้สิทธิแก่ทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะโดยตรงที่จะได้รับเงินช่วยเหลือนั้น มิใช่เงินหรือสิทธิเรียกร้องที่ผู้รับบำนาญมีอยู่ก่อนหรือขณะที่ถึงแก่ความตาย อันจะเป็นทรัพย์สินมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๐๐

๕. คำพิพากษาศาลฎีกาในประเด็นกิจการที่ประโยชน์ของผู้ใช้อำนาจปกครองขัดกับประโยชน์ของผู้เยาว์เพิ่มเติม

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๖๘๖/๒๕๐๖ การที่บุตรผู้เยาว์เข้าทำสัญญาเป็นลูกหนี้แทนบิดาซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองโดยมิได้รับอนุญาตจากศาลนั้น ย่อมเป็นที่เห็นได้ว่าประโยชน์ของผู้ใช้อำนาจปกครองขัดกับผลประโยชน์ของผู้เยาว์อย่างชัดแจ้ง สัญญาดังกล่าวจึงตกเป็นโมฆะ จะบังคับกับผู้เยาว์นั้นไม่ได้

ผศ.ดร.สมหมาย จันทรเรือง*

ยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้จำเลย

การพิจารณาพิพากษาคดีอาญา ต้องมีพยานหลักฐานยืนยันความผิดของจำเลยอย่างชัดเจน จึงจะลงโทษจำเลยได้ตามบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา คือ

มาตรา ๒๒๗ ให้ศาลใช้ดุลพินิจวินิจฉัยซึ่งน้ำหนักหลักฐานทั้งปวง อย่าพิพากษาลงโทษจนกว่าจะแน่ใจว่ามีการกระทำผิดจริงและจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดนั้น

เมื่อมีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยได้กระทำความผิดหรือไม่ ให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้จำเลย

กรณีดังกล่าวมีคำพิพากษากฎีกาที่น่าสนใจ ได้แก่ คำพิพากษากฎีกาที่ ๒๓๕๑/๒๕๖๒ มีสาระสำคัญดังนี้

โจทก์ฟ้องจำเลยกับพวกซึ่งหลบหนียังไม่ได้ตัวมาฟ้องร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีน อันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภทที่ ๑ รวมค่านวมเป็นสารบริสุทธิ์ได้ ๒๙๓.๘๖๐ กรัมไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย โดยการขายเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวให้แก่ลูกค้าของจำเลยซึ่งอยู่ในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชโดยไม่ได้รับอนุญาต จำเลยกับพวกลงมือกระทำความผิดไปโดยตลอดแล้ว แต่การกระทำไม่บรรลุผลเนื่องจากเจ้าหน้าที่เรือนจำตรวจพบเมทแอมเฟตามีนดังกล่าว ขณะกำลังจะส่งมอบให้แก่ลูกค้าของจำเลย จำเลยจึงไม่สามารถส่งมอบยาเสพติดดังกล่าวเป็นผลสำเร็จได้ ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔,๗,๘,๑๕,๖๖,๑๐๐/๑,๑๐๒ พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๓,๗ พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๗๙ มาตรา ๔, ๓๘, ๓๙, ๔๕, ๕๘ ธิเบทแอมเฟตามีน หลอดแก้วใช้เป็นอุปกรณ์เสพยาเสพติด แบตเตอรี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ ซิมโทรศัพท์เคลื่อนที่ ชุดหูฟัง โทรศัพท์เคลื่อนที่ และสายชาร์จโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลาง

จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง (๒), ๖๖ วรรคสาม ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๐ พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๗ พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๗๕ มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง (เดิม) ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและฐานร่วมกันพยายามเมทแอมเฟตามีนซึ่งต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดสำเร็จ เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท แต่ละบทมีโทษเท่ากันให้ลงโทษฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุกตลอดชีวิต และปรับ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฐานร่วมกันนำสิ่งของต้องห้ามเข้ามาในเรือนจำ จำคุก ๑ ปี เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้ว ให้จำเลยจำคุกตลอดชีวิตเพียงสถานเดียวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ (๓) ธิเบทแอมเฟตามีน หลอดแก้วใช้เป็นอุปกรณ์เสพยาเสพติด แบตเตอรี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ ซิมโทรศัพท์เคลื่อนที่ ชุดหูฟัง โทรศัพท์เคลื่อนที่ และสายชาร์จโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลาง

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า ค่าให้การในชั้นสอบสวนของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ประกอบมาตรา ๕๓ ให้กระทงละหนึ่งในสาม ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้

* ผู้ช่วยอธิการบดี และคณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุก ๓๓ ปี ๔ เดือน และปรับ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฐานร่วมกันนำสิ่งของต้องห้ามเข้ามาในเรือนจำ จำคุก ๘ เดือน รวมจำคุก ๓๓ ปี ๑๒ เดือน และปรับ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ (ที่แก้ไขใหม่) หากต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังไม่เกิน ๑ ปี นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยกระทำความผิดตามคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์หรือไม่ ได้รับความจากทางนำสืบของโจทก์โดยเฉพาะจากนางสาว ม. พนักงานบัญชี คลังสินค้าคนหนึ่งของบริษัท ล. ว่าปกติหน้าที่การส่งสินค้าให้แก่เรือนจำเป็นหน้าที่ของนาย ว. พนักงานขายคนหนึ่ง แต่เป็นคนรับคำสั่งซื้อจากเรือนจำให้ไปส่งในวันเกิดเหตุ แต่ในวันเกิดเหตุ นาย ว. ซึ่งเป็นมุสลิมลังงานอ้างว่าไปปฏิบัติศาสนกิจเนื่องในวันฮารีรายอ ซึ่งสินค้าที่ส่งให้แก่เรือนจำในวันเกิดเหตุเป็นสินค้าที่ส่งมาจากโรงงานผลิตจากจังหวัดปราจีนบุรีมาเก็บไว้ที่คลังสินค้าก่อนเกิดเหตุเมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ รุ่งขึ้นเป็นวันอาทิตย์ บริษัทหยุดทำการ ต่อมาวันจันทร์วันเกิดเหตุ ก่อนให้พนักงานขนสินค้าขึ้นรถไปส่งให้แก่เรือนจำ ได้มีการตรวจสอบสับเปลี่ยนสินค้าบางส่วน ๒ ลัง ที่เสียหายแล้วอยู่ในสภาพเรียบร้อย ไม่มีการแพ็คกิ่งหรือบรรจุหีบห่อใหม่ หลังเกิดเหตุก็ได้รับความจากร้อยตำรวจตรี ธ. เจ้าพนักงานตำรวจผู้ตรวจค้นคลังสินค้าหลังเกิดเหตุว่า ผลการตรวจค้นยึดได้ถุงยางอนามัยจำนวนหนึ่งลักษณะเดียวกับที่พบในกล่องสินค้าที่พบของกลางพร้อมกรรไกร ๑ เล่ม อยู่ในกระเปาะสะพายใบหนึ่งที่มีนามบัตรของจำเลยบรรจุอยู่ จำเลยเข้ามามอบตัวต่อผู้คดีตั้งแต่นั้น พยานโจทก์แต่ละปากก็ไม่ได้เบิกความให้ถ้อยคำว่าจำเลยหรือผู้ใดกระทำความผิดหรือร่วมกระทำความผิดหรือร่วมกระทำความผิดกับจำเลย แต่กลับได้ความจากคำเบิกความและคำให้การชั้นสอบสวนของนาย ส. พยานโจทก์เองว่าเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เชื่อว่าไม่ได้เกิดจากผู้ใดกระทำจากภายในคลังสินค้า แต่หากจะมีการจัดทำก่อนหน้าที่จะมาถึงคลังสินค้า เห็นได้ชัดว่าตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่สามารถบ่งชี้ได้แน่ชัดเป็นไปได้

หลายทาง ลำพังแต่จำเลยและครอบครัวจำเลยพักอาศัยอยู่ในคลังสินค้าครอบครัวเดียว และมีสินค้าตั้งวางเตรียมที่จะนำขึ้นรถไปส่งให้แก่เรือนจำเรียบร้อยแล้วก่อนนำขึ้นรถในวันเกิดเหตุ แล้วจะสรุปฟังว่าจำเลยกระทำความผิด ยังไม่ถนัดนัก **นับว่าพยานหลักฐานโจทก์ยังมีข้อสงสัย ต้องยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้แก่จำเลย** รับฟังได้ว่าจำเลยมิได้กระทำความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและฐานร่วมกันพยายามจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน ส่วนความผิดฐานร่วมกันนำสิ่งของต้องห้ามเข้ามาในเรือนจำซึ่งมิใช่เป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ศาลชั้นต้นพิพากษาจำคุก ๑ ปี และศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ไขจำคุก ๘ เดือน ซึ่งเป็นการแก้ไขเล็กน้อย แม้ความผิดฐานนี้ต้องห้ามมิให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง ก็ตาม แต่เนื่องจากเป็นข้อเท็จจริงอันเดียวกัน เกี่ยวพันกัน และเมื่อศาลฎีกาเห็นว่าจำเลยมิได้กระทำความผิด จึงให้ยกฟ้องโจทก์ปล่อยจำเลยไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๒๑๕, ๒๒๕ และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของจำเลยฟังขึ้น

ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้

คดีนี้เป็นข้อเท็จจริงอันเดียวกันเกี่ยวพันกัน เมื่อศาลฎีกาพิจารณาตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่สามารถบ่งชี้ได้แน่ชัด เป็นไปได้หลายทาง จะสรุปว่าจำเลยกระทำความผิด จึงไม่ชัดเจนนัก **นับว่าพยานหลักฐานโจทก์ยังมีข้อสงสัยต้องยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้แก่จำเลย** ทำให้รับฟังได้ว่าจำเลยมิได้กระทำความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและฐานร่วมกันพยายามจำหน่ายสารเสพติดนี้ ศาลฎีกาชอบที่จะยกฟ้องโจทก์ ปล่อยจำเลยไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๒๑๕, ๒๒๕ และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓ ด้วย

เจาะ...ฎีกาเด่น

การอุทธรณ์ ฎีกา คดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา หากคดีส่วนอาญาต้องห้ามอุทธรณ์ ฎีกา ก็ต้องเป็นไปตาม ป.วิ.พ.

รังลิชัย บรรณกิจวิจารณ์*
มนต์ชัย ชนินทรสิลา**
ชินอรส จัทรผดุงจิต***
สุรพัฒน์ อมัตริรัตน์****

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๘๓๙/๒๕๖๒

ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค ๙ พิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ไม่เกิน ๒ ปี คดีต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๙ แม้ศาลอุทธรณ์ภาค ๙ จะพิพากษาแก้ทั้งบทลงโทษและแก้จำนวนโทษที่ลงอันเป็นการแก้ไขมากก็เป็นเหตุเพียงมิให้ใช้ข้อห้ามฎีกานี้แก้จำเลย อันเป็นเหตุให้จำเลยมีสิทธิฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๙ ตอนท้าย แต่กฎหมายหาได้บัญญัติให้สิทธิแก่โจทก์หรือโจทก์ร่วมในอันที่จะฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงด้วยไม่ จึงต้องห้ามโจทก์ร่วมฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง

โจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสามชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๔๔/๑ เป็นการใช้สิทธิยื่นคำร้องในคดีอาญาที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ มิใช่เป็นคดีที่โจทก์ร่วมฟ้องเองโดยตรง ต้องถือว่าคำพิพากษาในส่วนที่โจทก์ร่วมเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเป็นส่วนหนึ่งของคำพิพากษาในคดีส่วนอาญา ทั้งการพิพากษาคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา ศาลจำต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษาคดีส่วนอาญาตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๔๖ สิทธิในการอุทธรณ์ฎีกาเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนในคดีส่วนแพ่งต้องถือคดีส่วนอาญาเป็นหลัก หากคดีส่วนอาญาขึ้นสู่การพิจารณาของศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา คดีส่วนแพ่งก็ไม่ต้องห้าม

อุทธรณ์หรือฎีกา แต่หากคดีส่วนอาญาต้องห้ามอุทธรณ์ฎีกา คดีส่วนแพ่งก็ต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

เมื่อคดีส่วนอาญาต้องห้ามมิให้โจทก์ร่วมฎีกา การพิจารณาคดีส่วนแพ่งในชั้นฎีกาต้องเป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๐) โจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสามชดใช้ค่าสินไหมทดแทนก่อนที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลใช้บังคับ สิทธิในการฎีกาจึงเป็นไปตามกฎหมายฉบับเดิมก่อนมีการแก้ไข เมื่อโจทก์ร่วมฎีกาขอให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ชำระค่าสินไหมทดแทนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ซึ่งพิพากษาให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร่วมกันชำระค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วม ๑๐๐,๐๐๐ บาท เป็นฎีกาโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของศาลอุทธรณ์ภาค ๙ เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง เมื่อจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่เรียกร้องอันเป็นทุนทรัพย์ที่พิพาทกันในชั้นฎีกาไม่เกินสองแสนบาท คดีต้องห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔๘ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะฟ้องคดีนี้

(เรวัต สกกุลคล้าย - เสรี เพศประเสริฐ - พีรศักดิ์ ivaikasi)

* ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา
** ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๑
*** เจ้าพนักงานตำรวจศาลปฏิบัติการสำนักอำนวยการประจำศาลแขวงสมุทรปราการ
**** นิติกรศาลอุทธรณ์ภาค ๑

ข้อสังเกต

ตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ยกมานี้ มีความน่าสนใจเป็นอย่างยิ่งเพราะศาลฎีกาได้วางหลักเกณฑ์สำคัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์ฎีกาประเด็นปัญหาเกี่ยวกับคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องเนื่องคดีอาญาไว้อย่างชัดเจน ดังนี้

๑. สิทธิในการยื่นคำร้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๔/๑ เป็นสิทธิของผู้เสียหาย โดยผู้เสียหายในที่นี้หมายถึง ผู้มีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน โดยต้องพิจารณาสิทธิในทางแพ่ง^๑ ดังนั้น ผู้เสียหายตามมาตรา ๔๔/๑ จึงมีความหมายแตกต่างจากคำว่า “ผู้เสียหาย” ตามมาตรา ๒ (๔) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา^๒ สรุปก็คือผู้เสียหายตามมาตรา ๔๔/๑ นั้น ไม่จำเป็นต้องเป็น

ผู้เสียหายโดยนิตินัย^๓ โดยวัตถุประสงค์ของกฎหมายเพื่อให้การดำเนินคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาในส่วนแพ่งนั้น ผู้เสียหายได้รับการเยียวยาด้วยความรวดเร็ว ต่อเนื่อง และยกเว้นค่าธรรมเนียมเพื่อลดภาระให้แก่ผู้เสียหาย^๔

๒. การที่ผู้เสียหายจะใช้สิทธิยื่นคำร้องขอให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๔/๑ นี้ ต้องเป็นการยื่นคำร้องเข้ามาในคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ จะไปยื่นคำร้องเข้ามาในคดีที่ผู้เสียหายเป็นโจทก์ไม่ได้ เพราะขัดต่อบทบัญญัติดังกล่าวที่ว่า “ในคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์...” อนึ่ง ในคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์นั้น รวมถึงกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและ

^๑ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๒ บัญญัติว่า “ถ้าความเสียหายได้เกิดขึ้นเพราะความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดของผู้ต้องเสียหายประกอบด้วยไซ้ ท่านให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๒๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๒๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ถ้าฝ่ายผู้เสียหายได้มีส่วนทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งก่อให้เกิดความเสียหายด้วยไซ้ ท่านว่าหนั้นนั้นจะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ฝ่ายผู้เสียหายมากน้อยเพียงใดนั้น ต้องอาศัยพฤติการณ์เป็นประมาณ ข้อสำคัญก็คือว่าความเสียหายนั้นได้เกิดขึ้นเพราะฝ่ายไหนเป็นผู้ก่อยิ่งหย่อนกว่ากันเพียงไร”

^๒ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๔๐๐/๒๕๖๐ (ประชุมใหญ่)

^๓ มีแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๕๘๘/๒๕๕๗ เป็นคำพิพากษาศาลฎีกาฉบับแรกที่วินิจฉัยทำนองเดียวกับคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๔๐๐/๒๕๖๐ (ประชุมใหญ่) ก่อนหน้านั้นได้มีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๗๙๔/๒๕๕๖, ๑๐๙๐๘/๒๕๕๖, ๑๒๔๘๐/๒๕๕๖ และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๓๐๐/๒๕๕๕ ที่วินิจฉัยในทำนองเดียวกันว่า ผู้เสียหายตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๔/๑ ต้องเป็นผู้เสียหายโดยนิตินัยเท่านั้น โดยข้อเท็จจริงโดยย่อต่อไปนี้

ในคดีอาญาพนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้องว่า จำเลยและผู้ตายต่างขับรถจักรยานยนต์โดยประมาทเป็นเหตุให้รถจักรยานยนต์ที่จำเลยและผู้ตายขับเฉี่ยวชนกันทำให้รถจักรยานยนต์ทั้งสองคันได้รับความเสียหาย ทายาทของผู้ตายจะยื่นคำร้องขอให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๔/๑ ไม่ได้

ซึ่งปัจจุบันนี้ (พ.ศ. ๒๕๖๔) ปัญหาดังกล่าวนี้ได้ยุติลงแล้ว โดยให้ถือแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๔๐๐/๒๕๖๐ (ประชุมใหญ่) เป็นบรรทัดฐาน

^๔ หมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๔๘ ความว่า

“เนื่องจากการดำเนินคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาในคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา บัญญัติให้พนักงานอัยการมีเพียงอำนาจในการเรียกทรัพย์สินหรือราคาแทนผู้เสียหายในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินบางประเภทเท่านั้นผู้เสียหายซึ่งได้รับความเสียหายจากการกระทำความผิดของจำเลยต้องไปดำเนินคดีส่วนแพ่งเพื่อเรียกค่าสินไหมทดแทนอื่นด้วยตนเอง และต้องเสียค่าธรรมเนียมในการเรียกค่าสินไหมทดแทนอันเป็นภาระยิ่งขึ้นให้แก่ผู้เสียหาย ดังนั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้ผู้เสียหายมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในคดีอาญาทุกประเภทที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ต่อเนื่องไปได้เพื่อให้การพิจารณาคดีส่วนแพ่งเป็นไปโดยรวดเร็ว รวมทั้งยกเว้นค่าธรรมเนียมสำหรับการดำเนินคดีดังกล่าวเพื่อลดภาระให้แก่ผู้เสียหาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) เป็นโจทก์ด้วย^๕

๓. สิทธิในการอุทธรณ์และฎีกาคดีแพ่งที่เกี่ยวข้อง
เนื่องกับคดีอาญา ถือเป็นประเด็นที่น่าสนใจของ
คำพิพากษาศาลฎีกาฉบับที่ยกมานี้ แม้ประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา จะวางหลักให้การพิจารณาคดี
ส่วนแพ่งต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง^๖ ก็ตาม ซึ่งเมื่อพิจารณา
ประกอบมาตรา ๔๖ ที่บัญญัติว่า “ในการพิพากษาคดี
ส่วนแพ่ง ศาลจำต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏใน
คำพิพากษาคดีส่วนอาญา” อาจเกิดความขัดแย้งสับสน
ในการปรับใช้ ด้วยเหตุนี้ ศาลฎีกาจึงวางแนวคำวินิจฉัย
ในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๘๓๙/๒๕๖๒ ที่กล่าวไว้
นี้ว่า “...สิทธิในการอุทธรณ์ฎีกาเกี่ยวกับคำสินไหม
ทดแทนในคดีส่วนแพ่ง ต้องถือคดีส่วนอาญาเป็นหลัก
หากคดีส่วนอาญาไม่ต้องห้ามอุทธรณ์ฎีกา คดีส่วนแพ่ง
ก็ไม่ต้องห้ามด้วย แต่หากคดีส่วนอาญาต้องห้าม คดีส่วน
แพ่งต้องเป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ

แพ่ง...”^๗ จากแนวคำวินิจฉัยดังกล่าวนี้ อาจสรุปได้ ๒
ขั้นตอนการพิจารณาสิทธิอุทธรณ์ฎีกาดังต่อไปนี้

๓.๑ ให้พิจารณาคดีส่วนอาญาเป็นหลัก
สำคัญว่า หากคดีส่วนอาญาไม่ต้องห้ามอุทธรณ์ฎีกา
คดีส่วนแพ่งก็ไม่ต้องห้ามด้วย โดยให้ถือข้อเท็จจริงตาม
ที่ปรากฏในคำพิพากษาคดีส่วนอาญาเป็นสำคัญ ทั้งนี้
ตามนัยแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
มาตรา ๔๖

๓.๒ แต่หากคดีส่วนอาญาต้องห้ามอุทธรณ์
ฎีกา คดีส่วนแพ่งจึงต้องไปพิจารณาสิทธิอุทธรณ์
ฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ตาม
มาตรา ๔๐

อย่างไรก็ตาม เมื่อคำร้องตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๔/๑ เป็นคำร้องใน
คดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาซึ่งต้องบังคับตาม
บทบัญญัติมาตรา ๔๖ โดยให้ถือข้อเท็จจริงในคดีส่วน
อาญามาวินิจฉัยในส่วนแพ่ง แม้จำนวนทุนทรัพย์ในส่วน

^๕ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๐๙/๕๙ แม้โจทก์ (ป.ป.ช.) จะมีใช้ข้าราชการในกรมอัยการ แต่ตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๗ วรรคสอง บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.
มีอำนาจฟ้องคดีเองหรือแต่งตั้งทนายความให้ฟ้องคดีแทน จึงถือได้ว่าโจทก์เป็นเจ้าพนักงานอื่นผู้มีอำนาจฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล
ตามความหมายของคำว่า “พนักงานอัยการ” ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๕) และตามคำร้อง
ของผู้ร้องที่กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องมีสิทธิที่จะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเพราะได้รับความเสียหายในทางทรัพย์สินอันเนื่องมาจาก
การกระทำความผิดของจำเลยทั้งสอง ผู้ร้องจึงมีสิทธิที่จะยื่นคำร้องต่อศาลที่พิจารณาคดีอาญา ขอให้บังคับจำเลยทั้งสองชดใช้
ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๔/๑

^๖ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๐ บัญญัติว่า “การฟ้องคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาจะฟ้องต่อศาล
ซึ่งพิจารณาคดีอาญาหรือต่อศาลที่มีอำนาจชำระคดีแพ่งก็ได้ การพิจารณาคดีแพ่งต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง”

^๗ เคยมีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙๐๓๖/๒๕๕๔, ๓๒๒๖/๒๕๕๘, ๑๕/๒๕๖๐ ที่วินิจฉัยว่า สิทธิในการอุทธรณ์ฎีกาคดีส่วนแพ่ง
ต้องอยู่ในบังคับต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง โดยข้อเท็จจริงโดยย่อดังนี้

สิทธิในการอุทธรณ์ในคดีส่วนแพ่งตามคำร้องขอให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา มาตรา ๔๔/๑ ต้องพิจารณาจากทุนทรัพย์ที่พิพาทกันในชั้นอุทธรณ์ เมื่อศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหม
ทดแทนให้แก่ผู้เสียหายที่ ๑ เป็นเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท ทุนทรัพย์ที่พิพาทกันในชั้นอุทธรณ์จึงไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ต้องห้าม
อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๐... (คำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าวนี้ ถูกกลับโดยคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๘๓๙/๒๕๖๒ และให้
ยึดถือแนวคำพิพากษาศาลฎีกานี้เป็นบรรทัดฐานต่อไป)

แพ่งจะต้องห้ามอุทธรณ์ก็ดี หรือผู้ร้องมิได้อุทธรณ์ขึ้น มาด้วยก็ดี หากคดีส่วนอาญาศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา รับวินิจฉัย ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาย่อมมีอำนาจ วินิจฉัยความรับผิดชอบในส่วนแพ่งได้ เพราะถือเป็นปัญหา เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๕ วรรคสอง ประกอบ มาตรา ๒๑๕^๘ (และ/หรือประกอบมาตรา ๒๒๕ ใน ชั้นฎีกา) โดยไม่จำต้องย้อนสำนวน

๔. คดีนี้ ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ผู้เสียหายเข้ามา เป็นโจทก์ร่วมกับพนักงานอัยการ เมื่อคดีส่วนอาญา ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค ๙ พิพากษาลงโทษ จำคุกจำเลยไม่เกิน ๒ ปี จำเลยอุทธรณ์ขอให้ยกฟ้อง ศาลอุทธรณ์ภาค ๙ พิพากษาแก้ทั้งบทและแก้โทษ อีกทั้งยังยกคำขอที่ให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ด้วย และโจทก์ร่วมฎีกาต่อมา ซึ่งแยกพิจารณาได้ดังนี้

๔.๑ ในคดีส่วนอาญา ข้อจำกัดห้ามฎีกาใน ปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๒๑๙ นั้น มิได้บังคับเฉพาะโจทก์ เท่านั้นที่ต้องห้าม แต่รวมถึงโจทก์ร่วมด้วย เนื่องจาก โจทก์ร่วมก็มีฐานะเป็นโจทก์ตามมาตรา ๒ (๑๔) แม้ คดีนี้ศาลอุทธรณ์ภาค ๙ จะพิพากษาแก้ทั้งบทและ โทษอันเป็นการแก้ไขมาก ซึ่งกฎหมายให้สิทธิฎีกา เฉพาะแก่จำเลยเท่านั้น ไม่รวมถึงโจทก์

๔.๒ ในคดีส่วนแพ่ง เมื่อคดีส่วนอาญาต้อง ห้ามฎีกา การพิจารณาคดีส่วนแพ่งจึงต้องเป็นไปตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๐) ดังนี้

เมื่อทุนทรัพย์ที่โจทก์ฟ้องบังคับจำเลยมีจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และถือเป็นทุนทรัพย์ในชั้นฎีกาด้วย เมื่อโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหม ทดแทนก่อนวันที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลบังคับ จึงต้องใช้กฎหมายเดิมก่อนมีการแก้ไข ดังนั้น การที่โจทก์ร่วมฎีกาขอให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหม ทดแทนตามคำร้องขอ เป็นการโต้แย้งดุลพินิจในการฟัง พยานหลักฐานเป็นปัญหาข้อเท็จจริง เมื่อทุนทรัพย์ที่ พิพาทในชั้นฎีกาไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท คดีส่วนแพ่ง จึงต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔๘ วรรคหนึ่ง (เดิม) ไปด้วย ซึ่งตามกฎหมายใหม่นั้น การจะเสนอ คดีต่อศาลฎีกาไม่ใช่สิทธิอีกต่อไป เพราะเป็นระบบ ขออนุญาตฎีกา

ข้อสังเกตในประการสุดท้าย

ถ้าคดีส่วนแพ่งที่จะฎีกาในกรณีที่คดีส่วนอาญา ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกาจึงยุติไปตามคำพิพากษาศาล อุทธรณ์ และกรณีที่สิทธิฎีกาคดีส่วนแพ่งเป็นไปตาม กฎหมายที่แก้ไขใหม่แล้วผลเป็นไปตามกฎหมายใหม่ จำเลยจะฎีกาได้ต่อเมื่อยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกา มาพร้อมกับคำฟ้องฎีกาและได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา จึงจะมีสิทธิฎีกาได้ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนจากระบบสิทธิ เป็นระบบอนุญาต ดังที่ศาลฎีกาจึงวางแนวคำวินิจฉัย ในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๗๘๘/๒๕๖๒

^๘ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๒๕๔/๒๕๕๘, ๑๒๘๐๒/๒๕๕๘, ๕๔๑๘/๒๕๕๙ และที่ ๙๑๗๓/๒๕๖๐

วิเคราะห์ข้อสอบแปลอังกฤษเป็นไทย ผู้ช่วยผู้พิพากษา (สนามเล็ก) วันเสาร์ที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ [ตอนที่ ๑]

In this spirit, deliberative dialogue among a group of people is aimed at establishing a framework for mutual understanding and a common purpose that transcends mere ideas and opinions. While it may not produce consensus, it can produce collective insight and judgment reflecting the thinking of the group as a whole — personal disagreements notwithstanding...

ข้อสอบให้แปลเกี่ยวกับ “Deliberative Dialogue” เรามักจะคุ้นชินกับความหมายของ “Dialogue” ที่แปลว่า การสนทนา บทสนทนา (conversation between two or more persons.) อย่างไรก็ตาม คำนี้ยังมีความหมายรวมถึง “an exchange of ideas or opinions on a particular issue, especially a political or religious issue, with a view to reaching an amicable agreement or settlement.” (การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือความเห็นเกี่ยวกับประเด็นใดประเด็นหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเด็นทางการเมืองหรือศาสนา โดยมีเป้าหมายเพื่อให้เกิดข้อตกลงหรือการแก้ปัญหาที่เป็นมิตร/สมานฉันท์) เหตุผลที่ผู้ออกข้อสอบสนใจบทความเกี่ยวกับเรื่องนี้ เนื่องจากช่วงเดือนมกราคมถึงตุลาคม ๒๕๖๓ ประเทศไทยมีความขัดแย้งทางการเมืองจากบุคคลสองกลุ่มที่มีความคิดเห็นทางการเมืองที่แตกต่าง

กัน ซึ่งทางออกทางหนึ่งที่มีการเสนอคือ การให้ทั้งสองฝ่ายได้มีโอกาสพูดคุยกัน ซึ่งถือเป็นหัวข้อปัจจุบันในปี ๒๕๖๓ (a current issue) และยังเป็นประเด็นต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน (a live issue)

ข้อความที่นำมาถามผู้เข้าสอบประกอบด้วย ๔ ประโยค เนื่องจากแต่ละประโยคค่อนข้างยาว และมีคำศัพท์ที่น่าสนใจหลายคำ ผู้เขียนจึงแยกเนื้อหาออกเป็นสองตอน โดยตอนที่ ๑ จะวิเคราะห์สองประโยคแรก และตอนที่ ๒ จะวิเคราะห์สองประโยคท้าย

คำว่า “deliberative” แปลว่า เกี่ยวกับการปรึกษาหารือ เกี่ยวกับการอภิปราย เป็นรูปคำคุณศัพท์ (adj.) คำกริยาคือ “deliberate” ที่แปลว่า แลกเปลี่ยนความคิดเห็น คิตรอบคอบ (to consult formally; to think carefully)

การแปลตามตัวอักษรคำว่า “Deliberative dialogue” อาจแปลว่า การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่มีการพิจารณาอย่างรอบคอบ อย่างไรก็ตาม จากบทความซึ่งเป็นที่มาของคำถาม คำนี้มีความหมายเฉพาะว่า “a form of discussion aimed at finding the best course of action.” จึงคำตอบจึงแปลว่า “การเสวนาหาทางออก”

อนึ่ง คำว่า “deliberations” ซึ่งแปลว่าการพิจารณาหารือ การปรึกษา เป็นคำศัพท์หลักคำหนึ่งในข้อสอบอ่านจับใจความผู้ช่วยผู้พิพากษา (สนามเล็ก) สอบวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๗ ย่อหน้าแรก

* ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา; คำแปลภาษาอังกฤษจาก www.dictionary.com

“spirit” แปลทั่วไปว่า วิญญาณ จิตใจ แต่ในบริบทกฎหมายจะแปลว่า **เจตนารมณ์หรือความมุ่งหมาย**

“to be aim at doing something” เป็นรูปที่น่าจำไว้ใช้งานเวลาต้องการพูด/เขียนว่า “มีเป้าหมายเพื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง” โดยในรูปนี้ กริยา aim จะตามด้วยบุพบท at (aim + at) ซึ่งบุพบท จะตามด้วยกริยาในรูป ing (aim + at + V.ing)

“framework” (n.) แปลว่า โครงสร้าง เคাঁโครง กรอบ (a frame or structure composed of parts fitted and joined together)

“mutual” (adj.) ร่วมกัน ซึ่งกันและกัน (of or relating to each of two or more; held in common; shared: ตัวอย่างการใช้ ได้แก่ mutual interests) ส่วน “understanding” (n.) ความเข้าใจ ความสามารถในการเข้าใจ ดังนั้น คำว่า “**ความเข้าใจร่วมกัน**” หรือ “**ข้อตกลงร่วมกัน**” จึงต้องจำคำภาษาอังกฤษว่า “mutual understanding” เนื่องจากเป็นคำที่ใช้บ่อยสำหรับภาษาอังกฤษกฎหมาย

“a common purpose” แปลว่า “**จุดประสงค์ร่วม**” โดยแปลแยกคำได้ว่า common (adj.) belonging equally to, or shared alike by, two or more or all in question: ตัวอย่างการใช้ เช่น common property; common interests. ส่วนคำว่า “purpose” นอกจากแปลว่า จุดประสงค์แล้ว ยังแปลว่า เป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ด้วย ซึ่งจะมี synonyms ได้แก่ intention, meaning และ aim

“transcend” (v.) แปลว่า **อยู่เหนือ ทำได้ดีกว่า** [เคยออกข้อสอบแปลอังกฤษเป็นไทยผู้ช่วยผู้พิพากษา (สนามใหญ่) สอบวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ แล้ว] ดังนั้น การศึกษาข้อสอบเก่าและสามารถจดจำคำศัพท์ได้ก็จะทำให้ผู้เข้าสอบทำข้อสอบที่อยู่ตรงหน้าได้ อย่างไรก็ตาม การแปลเป็นศิลปะ ถ้าแปลตรงตัวตาม

วลีดังกล่าวจะแปลว่า “...**ที่อยู่เหนือ**เพียงความคิดและความเห็น...” แต่คงคำตอบได้ไกลถ้อยคำให้สละสลวยว่า “...**ที่เป็นมากกว่า**เพียงความคิดและความเห็น”

“mere” (adj.) เป็นเพียง เท่านั้น ไม่เกินกว่า (being nothing more nor better than)

ใน**ประโยคที่สอง** ผู้อ่านจะเห็นสรรพนาม it สองครั้ง ซึ่งแทนคำนามคือ deliberative dialogue การแปล “it” ว่า “มัน” ทั้งสองครั้งทำได้ ไม่ผิด แต่ไม่สละสลวย สังเกตตรงคำตอบว่าเลือกแปลเป็นคำนามตัวเต็มสำหรับ it ในตำแหน่งแรกว่า “การเสวนาหาทางออก” ส่วนตำแหน่งที่สอง ตรงคำตอบย่อคำให้สั้นลงว่า “การเสวนานั้น”

“produce” (v.) แปลว่า ผลิต ก่อให้เกิด สร้างขึ้น

“consensus” (n.) แปลว่า **ฉันทามติ การเห็นพ้องต้องกัน** ความเป็นเอกฉันท์ [เคยออกข้อสอบแปลอังกฤษเป็นไทยผู้ช่วยผู้พิพากษา (สนามใหญ่) สอบวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ แล้ว]

“collective” (adj.) แปลว่า **ที่มีส่วนร่วมโดยทุกคน** Synonyms: mutual, shared

“insight” (n.) แปลว่า **ความเข้าใจลึกซึ้ง** การเข้าใจอย่างถ่องแท้ Synonyms: understanding, judgment, acumen

“notwithstanding” (adv.) แปลว่า **ถึงกระนั้นก็ตาม** อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ตาม (nevertheless; anyway; yet;)

ตรงคำตอบ

โดยเจตนารมณ์นี้ การเสวนาหาทางออกในหมู่ประชาชนมีเป้าหมายเพื่อสร้างกรอบความเข้าใจร่วมกัน และจุดประสงค์ร่วมที่เป็นมากกว่าเพียงความคิดและความเห็น ในขณะที่การเสวนาหาทางออกอาจไม่ทำให้เกิดฉันทามติ การเสวนานั้นสามารถทำให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและการตัดสินใจร่วมกันที่สะท้อนถึงความคิดของหมู่ชนโดยรวม แม้ว่าจะมีความไม่เห็นด้วยเป็นการส่วนตัวก็ตาม...

ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา กรณีความผิดเกิดในประเทศไทย

สกุลยุษ หอพิบูลสุข *

เดิมถ้ำกล่าวถึงพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้อ่านอาจเห็นว่าเป็นเรื่องที่ห่างไกลตัว แต่เนื่องจากการคมนาคมขนส่ง และเทคโนโลยีสื่อสารที่เจริญก้าวหน้ามากขึ้น ทำให้การกระทำความผิดในปัจจุบันไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นการลงมือกระทำผิดและเกิดผลในดินแดนของรัฐหนึ่งรัฐใดเท่านั้น เช่น การฉ้อโกง อาจมีการหลอกลวงในต่างประเทศ และโอนเงินมายังผู้กระทำความผิดในประเทศไทย เป็นต้น การรวบรวมพยานหลักฐานในคดีลักษณะนี้เพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาผ่านทางพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงมีความสำคัญขึ้น

พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดเงื่อนไขในการให้ความช่วยเหลือต่างประเทศ คือ การกระทำซึ่งเป็นมูลกรณีของความช่วยเหลือต้องเป็นความผิดในรัฐที่ร้องขอและในประเทศไทย และไม่ใช่ความผิดทางทหาร และความผิดที่เกี่ยวกับการเมือง^๑ และโดยส่วนใหญ่แล้วความผิดที่ต่างประเทศขอช่วยเหลือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา มักเป็นความผิดที่กระทำในประเทศผู้ร้องขอ หรือความผิดส่วนหนึ่งกระทำในประเทศที่ร้องขอ และความผิดอีกส่วนหนึ่งกระทำในประเทศไทย

เช่น กรณีการฉ้อโกงดังกล่าวข้างต้น ประเทศที่ร้องขอความช่วยเหลือจึงขอให้ประเทศไทยรวบรวมพยานหลักฐานที่มีอยู่ในประเทศไทย

อย่างไรก็ตาม มีความผิดฐานฆ่าผู้อื่น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๘ ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยคดีหนึ่ง ซึ่งประเทศเจ้าของสัญชาติของผู้กระทำความผิดและผู้ตายร้องขอความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา ผู้เขียนเห็นว่าเป็นกรณีที่น่าสนใจ จึงขอนำมาแบ่งปันกับผู้อ่าน

ข้อเท็จจริง

เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา ได้รับแจ้งจาก นาย ย. สัญชาติเกาหลีใต้ ว่า นาย ล. สัญชาติเกาหลีใต้ ถูกฆ่าและนำศพชุกซ่อนไว้ในรถยนต์ที่นำมาจอดทิ้งไว้ในรีสอร์ทแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี จึงได้ไปตรวจสอบพบผู้ตายมีร่องรอยถูกของแข็งทุบตีเป็นรอยฟกช้ำทั้งตัว คาดเสียชีวิตไม่ต่ำกว่า ๒๔ ชั่วโมง จากการสอบสวน นาย ย. แจ้งว่า นาย ค. เป็นผู้ลงมือฆอม นาย ล. มาหลายวันจนกระทั่ง นาย ล. เสียชีวิตลง จึงได้นำศพชุกซ่อนไว้ในรถยนต์ แล้วนำมารถยนต์มาจอดแอบไว้ในรีสอร์ทที่เช่าไว้ ก่อนที่นาย ค. จะหลบหนีออกไปประเทศเพื่อนบ้าน^๒ ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจสอบสวนดำเนินคดีกับนาย ย. นาย ย. ถูกพนักงานอัยการฟ้องฐานร่วมกับนาย ค. ฆ่านาย ล. ส่วนนาย ค. พนักงาน

* พนักงานอัยการ สำนักงานต่างประเทศ

^๑ พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๙

^๒ <https://www.thairath.co.th/content/๕๔๑๑๔๙> สืบค้น ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

อัยการมีคำสั่งให้นำตัวมาฟ้อง (รวมถึงการส่งผู้ร้ายข้ามแดน)^๓ ต่อมาศาลพิพากษาลงโทษจำคุกนาย ย. ขณะนี้นาย ย. ต้องขังอยู่ตามคำพิพากษาในประเทศไทย ต่อมาประเทศเกาหลีใต้ ขอความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา กรณีศาลแห่งประเทศเกาหลีใต้กำลังดำเนินคดีกับนาย ค. จึงขอให้เบิกตัวนาย ย. มาเบิกความต่อศาลไทย โดยส่งคำถามพยานและคำถามค้านพยานมาด้วย ตามสนธิสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญา อัยการสูงสุดผู้ประสานงานกลาง ตามพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ ส่งเรื่องไปยังสำนักงานคดีอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อให้ยื่นคำร้องต่อศาลอาญาสืบพยานนาย ย. และศาลอาญาได้นัดสืบพยานนาย ย. จนแล้วเสร็จ

ปัญหาข้อกฎหมาย

๑ คดีนี้เหตุเกิดที่ประเทศไทย ศาลของประเทศใดควรมีเขตอำนาจพิจารณาคดี

๒ คำเบิกความของนาย ย. ต่อศาลไทยเพียงพอที่จะพิสูจน์ว่า นาย ค. กระทำความผิดจนสิ้นสงสัย (Beyond Reasonable Doubt) หรือไม่ เพราะคำเบิกความของพยานดังกล่าวเป็นคำให้เบิกความของผู้ร่วม

กระทำผิด ส่วนพยานหลักฐานอื่น เช่น อาวุธที่ใช้ในการกระทำความผิด ผลการชันสูตรพลิกศพหรือบาดแผลของแพทย์ เป็นต้น ต่างอยู่ในประเทศไทย

นอกจากนี้นาย ค. ไม่มีนายความเดินทางมาถามค้านพยานที่ศาลไทย มีเพียงแต่อัยการเกาหลีใต้ได้ส่งคำถามค้านมาให้พนักงานอัยการไทยถามค้านแทนที่นั้น กรณีจะถือว่าการสืบพยานในศาลไทยขัดต่อสิทธิการมีนายความ (Right to Counsel) และสิทธิในการเผชิญหน้า ฟังคำเบิกความพยาน และถามค้านพยาน (Right to Confrontation) ของนาย ค. หรือไม่^๔

คำถามที่ที่น่าสนใจต่อไปคือ นาย ค. สามารถละสิทธิการมีนายความ (Right to Counsel) และสิทธิในการเผชิญหน้า ฟังคำเบิกความพยาน และถามค้านพยาน (Right to Confrontation) ดังกล่าวได้หรือไม่

๓ หากนาย ค. ถูกศาลแห่งประเทศเกาหลีตัดสินลงโทษแล้ว กลับเข้ามาในประเทศไทย ศาลไทยมีอำนาจพิจารณาพิพากษาลงโทษอีกหรือไม่ การพิจารณาและพิพากษาของศาลไทยจะขัดกับหลักที่ห้ามดำเนินคดีซ้ำ (Non bis in idem)^๕ หรือไม่

ในบทความนี้ ผู้เขียนจะกล่าวเฉพาะประเด็นที่ ๑ และ ๒ ส่วนประเด็นที่ ๒ หากได้ทราบคำพิพากษาของศาลแห่งประเทศเกาหลีใต้ จะได้นำมาเล่าสู่กันฟังต่อไป

^๓ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๑ วรรค ๔ ถ้าพนักงานอัยการเห็นว่าควรสั่งฟ้อง ก็ให้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อให้ได้ตัวผู้ต้องหา ถ้าผู้ต้องหาอยู่ต่างประเทศ ให้พนักงานอัยการจัดการเพื่อขอให้ส่งตัวข้ามแดนมา

^๔ International Covenant on Civil and Political Rights Article 14 § 3

(d) To be tried in his presence, and to defend himself in person or through legal assistance of his own choosing; to be informed, if he does not have legal assistance, of this right; and to have legal assistance assigned to him, in any case where the interests of justice so require, and without payment by him in any such case if he does not have sufficient means to pay for it;

(e) To examine, or have examined, the witnesses against him and to obtain the attendance and examination of witnesses on his behalf under the same conditions as witnesses against him;

^๕ International Covenant on Civil and Political Rights Article 14 § 7 No one shall be liable to be tried or punished again for an offence for which he has already been finally convicted or acquitted in accordance with the law and penal procedure of each country.

ประเด็นที่ ๑ การแข่งขันระหว่างเขตอำนาจศาล
คดีนี้ เหตุเกิดที่จังหวัดชลบุรี ประเทศไทย ศาลไทย ย่อมเป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี ตามหลัก อำนาจอธิปไตยดินแดน (Territorial Jurisdiction)^๖ ส่วนศาลแห่งประเทศเกาหลีใต้ น่าจะมีอำนาจพิจารณาพิพากษานาย ค. ตามหลักอำนาจอธิปไตยเหนือคนชาติ (Personal Sovereignty)^๗ ที่เป็นผู้เสียหายและเป็น ผู้กระทำความผิด

ผู้เขียนได้พบอัยการเกาหลีซึ่งรับผิดชอบคดี ดังกล่าวโดยบังเอิญในการประชุมที่กรุงเทพมหานคร อัยการเกาหลีได้คนดังกล่าวยืนยันว่า แม้การกระทำความผิดเกิดขึ้นที่ประเทศไทย แต่ศาลแห่งประเทศ เกาหลีได้มีอำนาจพิจารณาคดีของนาย ค. ด้วย^๘

อย่างไรก็ตาม เมื่อเกิดกรณีที่ศาลไทยและศาล แห่งประเทศเกาหลีใต้ต่างมีอำนาจพิจารณาคดีเดียวกัน ผู้เขียนเห็นว่า ศาลไทยซึ่งเป็นศาลแห่งท้องที่ที่เกิดเหตุ ควรเป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาและพิพากษาการ กระทำของนาย ค. เพราะอาชญากรรมดังกล่าวกระทบ ต่อความสงบเรียบร้อยของประเทศไทย

มีข้อสังเกตว่า แม้ศาลไทยจะมีอำนาจพิจารณา พิพากษาคดีนี้ และพนักงานอัยการขอให้ส่งนาย ค.

เป็นผู้ร้ายข้ามแดนกลับมาดำเนินคดีที่ประเทศไทย แต่ เมื่อพิจารณาสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี พบว่า ประเทศเกาหลีใต้ไม่ถูกผูกพันที่จะส่งนาย ค. ซึ่งเป็น คนชาติมาดำเนินคดีที่ประเทศไทย^๙ ดังนั้น ประเทศ เกาหลีใต้อาจไม่ส่งตัวนาย ค. มาดำเนินคดีที่ประเทศไทย ก็ได้

ประเด็นที่ ๒ หลักห้ามดำเนินคดีซ้ำ (Non bis in idem)

กรณีที่ศาลแห่งประเทศเกาหลีใต้ใช้อำนาจ พิจารณาพิพากษาคดีนาย ค. ที่กระทำลงในประเทศไทย ตามหลักอำนาจอธิปไตยเหนือคนชาติ (Personal Sovereignty) โดยไม่ปรากฏว่ารัฐบาลไทยร้องให้ ประเทศเกาหลีใต้ดำเนินคดีกับนาย ค. ในความผิดฐาน ร่วมกันฆ่าผู้อื่น แม้ภายหลังศาลแห่งประเทศเกาหลีใต้ จะพิพากษาลงโทษหรือปล่อยตัวนาย ค. ก็ตาม หาก นาย ค. เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรไทยอีกครั้ง ภายในกำหนดอายุความ ศาลไทยย่อมมีอำนาจ พิจารณาและพิพากษานาย ค. ได้^{๑๐} เพราะประมวล กฎหมายอาญาได้บัญญัติยกเว้นหลักไม่ดำเนินคดีซ้ำ สำหรับการกระทำเดียวกัน (Non bis in idem) ไว้

^๖ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๔

^๗ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘

^๘ Republic of Korea Criminal Code Article 3 (Crimes by Koreans outside Korea) This Act shall apply to all Korean nationals who commit crimes outside the territory of the Republic of Korea.

^๙ สนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี ข้อ ๖ ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายไม่ถูก ผูกพันที่จะส่งคนชาติของตนตามสนธิสัญญานี้ แต่เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารของภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายมีอำนาจส่งตัวชาติของตนได้ หากตามดุลพินิจเห็นว่าเป็นการสมควรที่จะกระทำเช่นนั้น

^{๑๐} ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑ ผู้ใดกระทำความผิดในราชอาณาจักร หรือกระทำความผิดที่ประมวลกฎหมายนี้ถือว่าได้ กระทำในราชอาณาจักร ถ้าผู้นั้นได้รับโทษสำหรับการกระทำนั้นตามคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศมาแล้วทั้งหมด หรือ แต่บางส่วน ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ หรือจะไม่ลงโทษเลยก็ได้ ทั้งนี้ โดย คำนึงถึงโทษที่ผู้นั้นได้รับมาแล้ว

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดในราชอาณาจักร หรือกระทำความผิดที่ประมวลกฎหมายนี้ถือว่าได้กระทำในราชอาณาจักร ได้ถูกฟ้องต่อศาลในต่างประเทศโดยรัฐบาลไทยร้องขอ ห้ามมิให้ลงโทษผู้นั้นในราชอาณาจักรเพราะการกระทำนั้นอีก ถ้า

(๑) ได้มีคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศอันถึงที่สุดให้ปล่อยตัวผู้นั้น หรือ

(๒) ศาลในต่างประเทศพิพากษาให้ลงโทษ และผู้นั้นได้พ้นโทษแล้ว

สวัสดีครับ สมาชิกจุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภาและผู้อ่านทุกท่าน

แผนกคำพิพากษาฎีกาและวารสาร เปิดทำการวันจันทร์ - วันศุกร์ เวลา ๐๘.๓๐ น. - ๑๖.๓๐ น. ปิดพักเที่ยง เวลา ๑๒.๐๐ น. - ๑๓.๐๐ น. ปิดทำการ วันเสาร์ วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์

รายการหนังสือคำพิพากษาฎีกาที่ตีพิมพ์ออกเผยแพร่ล่าสุด

- ** หนังสือคำพิพากษาฎีกาปี ๒๕๕๓ ตอน ๑ - สารบาญ
- ** หนังสือคำพิพากษาฎีกาปี ๒๕๕๔ ตอน ๑ - สารบาญ
- ** หนังสือคำพิพากษาฎีกาปี ๒๕๕๕ ตอน ๑ - สารบาญ
- ** หนังสือคำพิพากษาฎีกาปี ๒๕๕๖ ตอน ๑ - สารบาญ
- ** หนังสือคำพิพากษาฎีกาปี ๒๕๕๗ ตอน ๑ - สารบาญ
- ** หนังสือคำพิพากษาฎีกาปี ๒๕๕๘ ตอน ๑ - สารบาญ
- ** หนังสือคำพิพากษาฎีกาปี ๒๕๕๙ ตอน ๑ - สารบาญ
- ** หนังสือคำพิพากษาฎีกาปี ๒๕๖๐ ตอน ๑ - สารบาญ
- ** หนังสือคำพิพากษาฎีกาปี ๒๕๖๑ ตอน ๑ - สารบาญ
- ** หนังสือคำพิพากษาฎีกาปี ๒๕๖๒ ตอน ๑ - สารบาญ
- ** หนังสือคำพิพากษาฎีกาปี ๒๕๖๓ ตอน ๑ - ๒ ออกแล้ว รับผิดชอบต่อแผนกหนังสือคำพิพากษา

ฎีกาและวารสาร

รายการนิตยสารบทบัญญัติที่ตีพิมพ์ออกเผยแพร่ล่าสุด

- ** นิตยสารบทบัญญัติ ปี ๒๕๕๙ ตอน ๑ - ๔
- ** นิตยสารบทบัญญัติ ปี ๒๕๖๐ ตอน ๑ - ๔
- ** นิตยสารบทบัญญัติ ปี ๒๕๖๑ ตอน ๑ - ๔
- ** นิตยสารบทบัญญัติ ปี ๒๕๖๒ ตอน ๑ - ๔
- ** นิตยสารบทบัญญัติ ปี ๒๕๖๓ ตอน ๑ - ๔ ออกแล้ว รับผิดชอบต่อแผนกหนังสือคำพิพากษา

ฎีกาและวารสาร

สำนักงานช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา (ส.ช.น.) ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid - 19) มีแนวโน้มที่จะแพร่ระบาดในวงกว้าง คณะอนุกรรมการบริหารสำนักงานช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา (ส.ช.น.) จึงเห็นสมควรให้บริการคำปรึกษาทางโทรศัพท์เพียงอย่างเดียวจนกว่าสถานการณ์จะดีขึ้น และจะประกาศให้ทราบต่อไป

โทร. ๐๒ ๘๘๗ ๖๘๐๑ - ๗ ต่อ ๑๐๔, ๑๐๘, ๑๐๙ และ ๐๒ ๘๘๗ ๖๘๑๑ วันเวลาราชการ (จันทร์ - ศุกร์ เวลา ๐๘.๓๐ น. - ๑๖.๓๐ น.)

* กรรมการเนติบัณฑิตยสภา, อนุกรรมการประชาสัมพันธ์เนติบัณฑิตยสภา

๖๖ ขงขยเวลล ๖๖

เปิดรับจองหนังสือรวมคำบรรยาย
ภาคสอง สมัยที่ 73 ปีการศึกษา 2563

ถึง

๒๗๒ ๒๗๒

28 กุมภาพันธ์ 2564

Link เข้าสู่ระบบจองออนไลน์
<https://thethaibar-banyaibook.thaijobjob.com/book/index.php>

คลิก Link หรือ Scan QR
เข้าสู่ระบบ
ดูรายละเอียดการสั่งจอง
และทำรายการจองออนไลน์

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

☎ 0-2887-6814 / 0-2887-6801-7 ต่อ106

✉ lectures@thethaibar.or.th

📄 แผนกตำราและคำบรรยาย
สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา

แผนกตำราและคำบรรยาย ขยายเปิดรับจองหนังสือ

รวมคำบรรยาย ภาคสอง สมัยที่ ๗๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ ผ่านระบบออนไลน์ <https://thethaibar-banyaibook.thaijobjob.com/book/index.php> ถึงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์

- รับผิดชอบต่อตนเอง ราคาชุดละ ๑,๕๐๐ บาท ๑ ชุด (๑๖ เล่ม)
- รับผิดชอบต่อผู้อื่น ราคาชุดละ ๒,๑๐๐ บาท (ลงทะเบียน) (รวมราคาจัดส่งแล้ว)
- รับผิดชอบต่อผู้อื่น ราคาชุดละ ๒,๗๐๐ บาท (ด่วนพิเศษ EMS) (รวมราคาจัดส่งแล้ว)

หมายเหตุ : ผู้ที่เคยจองผ่านระบบออนไลน์แล้วท่านสามารถเข้าสู่ระบบได้โดยไม่ต้องลงทะเบียนใหม่ สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ แผนกตำราและคำบรรยาย โทร ๐๒ ๘๘๗ ๖๘๑๔

แผนกทะเบียนสมาชิกและทนายความ ให้บริการรับสมัครสมาชิกและขอหนังสือรับรองผ่านระบบออนไลน์และชำระเงินผ่านธนาคารโดยไม่ต้องเดินทางมาที่เนติบัณฑิตยสภา คลิกเข้าสู่ระบบการบริการสมาชิกที่ <https://member.thethaibar.or.th/> หรือสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ โทร. ๐๒ ๘๘๗ ๖๘๒๒

ศูนย์หนังสือเนติบัณฑิตยสภา เปิดทำการเวลา ๐๘.๓๐ - ๑๕.๓๐ น. หยุด วันเสาร์ วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ โทร ๐๒ ๘๘๗ ๖๘๑๖

ห้องสมุดเนติบัณฑิตยสภา แจ้ง “ปิดให้บริการชั่วคราว” ตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป จนกว่าจะมีประกาศเปลี่ยนแปลง

สอบสัมภาษณ์ผู้สมควรได้รับทุนพัชรกิติยาภาเพื่อการศึกษากฎหมาย ประจำปี ๒๕๖๓

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) อรรถนิติ ดิษฐอำนาจ เป็นประธานในการคัดเลือกผู้สมควรได้รับทุนพัชรกิติยาภาเพื่อการศึกษา
กฎหมาย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ณ ห้องประชุมมหาชิราวุธ ชั้น ๒ อาคารเนติบัณฑิตยสภา เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๔

การศึกษาภาคปกติ ภาคค่ำ ในระดับชั้นเนติบัณฑิต ภาคสอง สมัยที่ ๗๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๓

ของการเข้าฟังบรรยายในห้องบรรยายกรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์ ชั้น ๔ อาคารเนติบัณฑิตยสภาและให้นักศึกษา
เรียนผ่านช่องทางการฟังการบรรยายออนไลน์เท่านั้น ตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง

ช่องทางการเข้าฟังบรรยายเนติบัณฑิตผ่านระบบออนไลน์
ภาค 2 สมัยที่ 73

	ภาคปกติ	ภาคค่ำ
ฟังการบรรยายสด	 LIVE 	 LIVE
ฟังการบรรยายย้อนหลัง	 	

Facebook Fanpage: [กระทรวงยุติธรรมเนติบัณฑิต](#)

Facebook Group: [กระทรวงยุติธรรมเนติบัณฑิต ภาค ๒ สมัยที่ ๗๓](#)

สิทธิการเข้าฟังบรรยายเนติบัณฑิต ภาค 2 สมัยที่ 73

	ภาคปกติ	ภาคค่ำ
การเข้าฟังบรรยาย ณ ห้องบรรยายกรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์ อาคารเนติบัณฑิตยสภา	✓	✗
การเข้าฟังบรรยายผ่านระบบออนไลน์	✓	✓
การเข้าฟังบรรยายย้อนหลัง	✓	✓
การเข้าฟังบรรยายผ่านศูนย์ถ่ายทอดสด	✗	✗

บรรณาธิการแกล้ง

“เด็กไทยวิถีใหม่ รวมไทยสร้างชาติ ด้วยภักดีมีคุณธรรม” คำขวัญวันเด็กแห่งชาติประจำปี ๒๕๖๔ ซึ่งตรงกับวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๔ โดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เพื่อมอบให้กับเด็กและเยาวชนไทยได้ตระหนักถึงการเตรียมความพร้อมของตนเองในยุคชีวิตวิถีใหม่พร้อมทั้งการสร้างจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมในการทำประโยชน์เพื่อสังคมตามฐานะหน้าที่ของตน ตลอดจนมีความรัก ความสามัคคี เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อร่วมกันสร้างชาติไทยให้ก้าวไปสู่อนาคตที่สวยงาม โดยใช้คุณธรรมเป็นเครื่องประคับประคองจิตใจและสติให้สามารถดำรงตนอยู่ในความดีงาม

จุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภาฉบับนี้ ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้ สารอวยพรปีใหม่ ๒๕๖๔ โดย เมทินี ชโลธร ประธานศาลฎีกา นายกเนติบัณฑิตยสภา, บทความ เนื่องจากปก เสนอเรื่อง “วันเด็กแห่งชาติ” โดย กฤษฎา บุญสมิต และ วาสนา เกตุแห่ง, บทความ ปัญหาจากข้อหาหรือกฎหมายที่น่าสนใจ เสนอเรื่อง “การแสดงเจตนา ระบุดำผู้รับบำเหน็จตกทอดโดยผู้อนุบาล” โดย สุจิตรา แสงสายัณห์ กล่าวถึง กรณีโรงพยาบาล ช. ขอรหรือว่าการที่นาง พ. ผู้อนุบาล ซึ่งต่อมาศาลได้มีคำพิพากษาให้ถอนจากการเป็นผู้อนุบาลนั้น ได้ทำหนังสือแสดงเจตนา ระบุดำผู้รับบำเหน็จตกทอดของนาง จ. จะเป็นการแสดงเจตนาที่มีผลทางกฎหมายหรือไม่ ฯลฯ, บทความ คำพิพากษาฎีกาที่น่าสนใจ เสนอเรื่อง “ยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้จำเลย” โดย ผศ.ดร.สมหมาย จันทร์เรือง กล่าวถึง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๓๕๑/๒๕๖๒, บทความ เจาะฎีกาเด่น เสนอเรื่อง “การอุทธรณ์ ฎีกา คดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา หากคดีส่วนอาญาต้องห้ามอุทธรณ์ ฎีกา ก็ต้องเป็นไปตาม ป.วิ.พ.” โดย รังสิชัย บรรณกิจวิจารณ์, มนต์ชัย ชินนทรลีลา, ชินอรส จัทรผดุงจิต และ สุรพัฒน์ อมดิรัตน์ กล่าวถึง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๘๓๙/๓๕๖๒ กรณีสิทธิในการอุทธรณ์และฎีกาคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา ถือเป็นประเด็นที่น่าสนใจของคำพิพากษาศาลฎีกาฉบับที่ยกมานี้, บทความ ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย เสนอเรื่อง “วิเคราะห์ข้อสอบแปลอังกฤษเป็นไทย ผู้ช่วยผู้พิพากษา (สนามเล็ก) สอบวันเสาร์ที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ [ตอนที่ ๑]” โดย ดร.กนก จุลมนต์, บทความเรื่อง “ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา กรณีความผิดเกิดในประเทศไทย” โดย สกฤษฎุช หอพิบูลสุข กล่าวถึง เดิมพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ หลายคนอาจเห็นว่าเป็นเรื่องที่ห่างไกลตัว แต่เนื่องจากการคมนาคมขนส่ง และเทคโนโลยีสื่อสารที่เจริญก้าวหน้ามากขึ้น ทำให้การกระทำความผิดในปัจจุบันไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นการลงมือกระทำผิดและเกิดผลในดินแดนของรัฐหนึ่งรัฐใดเท่านั้น ดังนั้น พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงมีความสำคัญปิดท้ายด้วย “มุมข่าว” โดย ปรมศวรร อินทรชูนุ่ม

สวัสดีปีใหม่ ๒๕๖๔

กฤษฎา บุญสมิต

ติดตามอ่านจุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภาฉบับย้อนหลังได้ที่เว็บไซต์เนติบัณฑิตยสภา

<http://www.thethaibar.or.th>

เอกสารเผยแพร่ความรู้ แจกฟรี ห้ามจำหน่าย

(สงวนสิทธิ์ใช้ในกิจการของแผนกประชาสัมพันธ์ เนติบัณฑิตยสภาเท่านั้น)

จัดทำโดย คณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์เนติบัณฑิตยสภา จำนวน ๒,๕๐๐ เล่ม

เนติบัณฑิตยสภา เลขที่ ๓๒/๒ หมู่ที่ ๑๖ ถนนกาญจนาภิเษก แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๓๐

พิมพ์ที่ : บริษัท กรุงสยาม พิมพ์ชื่อ จำกัด

๔๓/๑๓๒ ถนนพรหลโยธิน แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐